

НАШЕ ЖИТТЯ

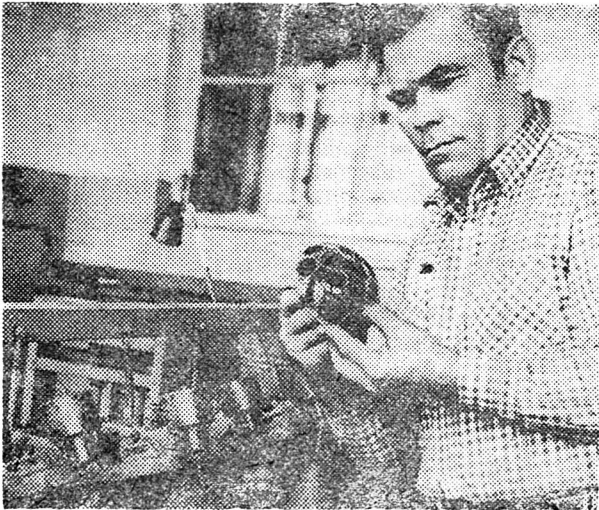
ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛІПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 51(745) Субота, 26 грудня 1981 року, Ціна 2 коп.

60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СРСР — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

Шліфувальник скла з Харківського УВП № 1 М. О. Симоненко одним з перших підтримав почин полірувальника В. В. Левих — обслуговувати чотири верстати замість двох. В дні, коли в колективі широко розгорнулося соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР, передовик виробництва норми виробітку виконує на 130—140 процентів. ФОТО Я. МІНДЕЛЯ.

ПРОДУКЦІЯ ПОНАД ПЛАН

Колектив Херсонського учбово-виробничого підприємства одним з перших серед виробничих колективів нашого Товариства достроково, на 20 днів раніше, рапортував про виконання державного плану першого року одинадцятої п'ятирічки.

До кінця року нечуваючі трудівники виготовлять понад план бавовняних костюмів на 105 тисяч карбованців, реалізують продукції понад план на 100 тисяч карбованців.

Робітники, інженерно-технічні працівники докладуть усіх зусиль для успішного виконання планових завдань

та соціалістичних зобов'язань другого року одинадцятої п'ятирічки, високими трудовими успіхами зустрінуть 60-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

В. ЛИСЯК,
секретар парторганізації
Херсонського УВП.

ТРУДОВІ ЗДОБУТКИ

Колектив Запорізького УВП прагне високими трудовими успіхами завершити перший рік одинадцятої п'ятирічки, зустріти 60-річний ювілей нашої країни вагомими здобутками.

Соціалістичне змагання, що розгорнулося тут під девізом — «60-річчю утворення СРСР — 60 ударних трудових тижнів!», дає плідні результати. План з валової продукції за одинадцять місяців виконано на 102 проценти, майже на стільки ж і з реалізації. Радують і інші цифри: випуск продукції вищої категорії якості доведено підприємством до 70 процентів від загальної її кількості, замість 57 запланованих.

Перед у соціалістичному змаганні веде складальний цех, який очолює І. П. Галушко та штампувальна дільниця заготівельного цеху, де майстрами Л. Струбер та Г. Кулик.

До кінця року запоріжці виготовлять продукції понад план на значну суму.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

ВІРНІСТЬ ОБРАНІЙ ПРОФЕСІЇ

Двадцять років працює на Ворошиловградському УВП Микола Іванович Михайлюк. Влаштувався на підприємство учнем наладчика холодно-штампувального обладнання, освоїв роботу і залишився вірним професії до цих пір.

Нелегка праця наладчика на дільниці холодно-штампування. Вона вимагає знань, вміння швидко настроїти і встановити штамп на пресі. Будь-яка необережність чи помилка ведуть до псування штампів або до випуску бракованих деталей. Крім того, треба вміти економно витрачати робочий час. На штампуванні кожна хвилинка простою — це десятки невиконаних деталей.

Нелегка праця наладчика і в самому прямому розумінні. Кожен штамп важить від 20 до 200 кілограмів. До того ж, від роботи Миколи Івановича залежить праця штампувальниць.

Коли штампувальниця, наприклад, добила рекордного виробітку, то хвалять, звичайно, робітницю. Коли ж вона не виконала завдання чи допустила брак, то, в першу чергу винуватцем цього стає наладчик.

Микола Іванович — кра-

щий наладчик підприємства. Завжди спокійний, розважливий, неквапний, він встигає скрізь. Незважаючи на те, що в кожній зміні працює по чотири наладчики, М. І. Михайлюк вважає за честь встановити найскладніший штамп. Погано запрошують на сусідню дільницю налагоджувати пресформи. І скрізь, де б не трудився, виконує роботу на совість. Мабуть, саме тому на зміні Миколи Івановича працюють кращі штампувальники підприємства, ударники п'ятирічок, які мають урядові нагороди.

Медаллю «За трудову відзнаку» гідно оцінила Батьківщина багаторічну добросовісну працю Миколи Івановича Михайлюка.

А. ХЛЕБНИКОВ,
заступник директора
Ворошиловградського УВП
з виховної роботи.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ВЕЛИКА РУДА СИБІРУ

Іркутськ. Перші тонни руди видобуто на новому Рудногорському родовищі. Кому сировини для металургійної промисловості намічено розробляти відкритим способом. Проектна потужність кар'єру — шість мільйонів тонн руди на рік.

ЗА ПРОГРАМОЮ БЕРЕЖЛИВОСТІ

Могильов. На закономлених матеріалах почав працювати колектив взуттєвої фабрики. До кінця року буде виготовлено 45 тисяч пар дитячого взуття. Більшість закрійників фабрики на кілька процентів знизили витрату матеріалів порівняно з нормами. Спеціалісти технологічної лабораторії запропонували нову методику їх розкрою, яка дає змогу одержати найбільшу кількість заготовок з найменшими відходами. Навіть дрібні відходи на фабриці पुщено в діло: з них налагоджено випуск кількох моделей дитячих кімнатних туфель.

І ЗАЦВІТЕ ПУСТЕЛЯ

Сагареджо (Грузинська РСР). Перша черга зрошувальної системи стала до ладу біля села Удабно. Вода прийшла на раніше безплідні землі. Тут намічено закласти нові сади, виноградники, створити городи. У цій п'ятирічці в республіці буде

організовано десятки радгоспів на раніш посушливих землях.

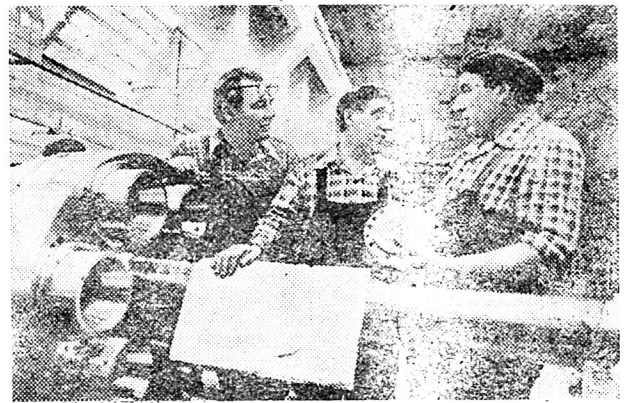
ФІЛЬТР ДЛЯ СВЕРДЛОВИН

Баку. Ефективний фільтр для відокремлювання у свердловинах пластових вод від нафти створили вчені Інституту проблем глибинних нафтогазових родовищ Академії наук Азербайджану. Промислове застосування новинки у цехах нафтогазодобувного управління «Леніннафта» показало, що дебіт води в оброблених свердловинах зменшився втричі, а якість пального значно поліпшилась.

НЕ ЗБІДНІЄ ФАУНА ПОЛІССЯ

Житомир. Операцію «Підгородівля» провели на Поліссі активісти товариства охорони природи, егері мисливських господарств, школярі. Розбурхана негода загрожувала загубленню лісовим життям. І ось у занесені снігом діброви вирушили санні обози з сіном, снопики гілок, сухою кропивою, вівсяною соломомою. Корм виклали понад дорогами, на узліссях, розчищених від снігу. З ініціативи співробітників першої на Україні Радомисльської «лісової поліклініки» обладнано спеціальні підгодівельні майданчики для оленячих стад, диких кабанів, косуль.

(ТАРС—РАТАУ).

Київський завод верстатів-автоматів імені М. Горького — одне з найкращих підприємств столиці України. Погано продукція експортується в Японію, Францію, Італію, Іспанію та інші країни. Київські верстати та автоматичні лінії успішно працюють також на великих вітчизняних автомобільних, тракторних, підшипникових заводах.

Ритмічно працюють верстатобудівники в першому році одинадцятої п'ятирічки. Завдання по реалізації продукції перевиконано, більш як сімдесят процентів її випущено з державним Знаком якості. Десятки бригад, сотні робітників уже виконали річний план.

На знімку: бригадир В. О. Селюгін з передовими слюсарями-складальниками М. А. Зелінським і В. П. Таранопольським.

Фото В. Репіка.

(Фотохроніка РАТАУ).

ГОЛУБЕ ПАЛИВО — НА РІЧНІЙ ПОЗНАЧЦІ

У диспетчерській газового господарства республіки зареєстровано важливе досягнення: виконано річний план видобутку природного газу і конденсату. Взимку, коли значно зростає потреба в енергоресурсах, успіх газодобувачів набуває особливої ваги.

— Трудівники галузі, усвідомлюючи високу відповідальність за реалізацію наміченої XXVI з'їздом КІПС паливно-енергетичної програми, перевиконують напружені соціалістичні зобов'язання нинішнього року, — сказав кореспондентові РАТАУ начальник Всесоюзного промислового об'єднання «Укргазпром» О. Г.

Туманов. — Додатково буде видано сотні мільйонів кубометрів природного газу, вироблено тисячі тонн світляних нафтопродуктів. Це дає змогу розширити коло наших споживачів. Природний газ почали одержувати ще дев'ять міст, багато сіл і селищ республіки.

Наполеглива робота газодобувачів України одержала високу оцінку. Колектив об'єднання визнаний переможцем всесоюзного змагання у трьох кварталах стартового року п'ятирічки і нагороджений перехідним Червоним прапором міністерства і ЦК профспілки галузі.

Незважаючи на труднощі, зв'язані з природним зни-

женням дебіту свердловин, промисловники знаходять можливості постійно підтримувати високий рівень видобутку. Цього року прискореним методом введено в експлуатацію два нових газоконденсатних родовища — Семенівське і Червоноярське на Полтавщині. Пробурено 55 газових свердловин, у тому числі дві додатково до плану. Споруджено 435 кілометрів магістральних газопроводів, підготовлено до здачі більш як 200-кілометровий відрізок газопроводу Єлесь — Курськ — Київ і одну з шести великих магістралей Західний Сибір — Центр.

Успіхові сприяла і велика

робота по інтенсифікації видобутку, підвищенню газодобуток, підвищенню газодобуток, підвищенню газодобуток. На Ново-троїцькому родовищі в Полтавській області вперше у вітчизняній практиці застосовано метод повторного закачування очищеного й осушеного газу, який підтримує внутріпластовий тиск. Це дає можливість додатково відібрати до 20 процентів газового конденсату. Широко ведеться також обробка пластів кислотною піною замість звичайного методу із застосуванням соляної кислоти.

Значна увага звертається на більш повне використання сировини. Спеціалісти об'єднання розробили прог-

раму зведення головних споруд по підготовці газу, які допоможуть дати багато цінних його компонентів на одному господарстві. Тепер діло за Голову нафтогазобудом. Треба прискорити будівництво таких комплексів на Харківщині, Полтавщині, в Дніпропетровській області. Введення цих об'єктів дасть змогу одержувати додатково десятки тисяч тонн конденсату на рік.

Нові масштабні завдання, спрямовані на динамічний розвиток паливно-енергетичного комплексу, мають розв'язати трудівники газової промисловості республіки, в

світлі вимог листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КІПС. У стислі строки необхідно забезпечити спорудження однієї з центральних будов п'ятирічки — газотранспортної системи Уренгой — Ужгород. Тут уже ведуться підготовчі роботи. Незабаром буде почато також буріння свердловин на Уренгойському газоконденсатному родовищі в Тюменській області.

На порозі нового року колективи підприємств об'єднання беруть підвищені зобов'язання по виконанню завдань одинадцятої п'ятирічки і гідній зустрічі 60-річчя утворення СРСР.

Кожному — гармонійний розвиток

3 науково-практичної конференції ідеологічних працівників УТОГ

Партія і уряд постійно турбуються про дальший розвиток фізкультури і спорту в усіх організаціях, підприємствах, школах.

Як же ведеться фізкультурна і спортивна робота на Київщині?

Систематично займаються спортом 1400 чоловік, у спартакіадах «Бадьорість і здоров'я», у змаганнях ГПО взяло участь 2500 чоловік.

Фізкультурно-масова і спортивна робота ведеться у колективах КДВО «Контакт», Київському і Білоцерківському міськвідділах УТОГ, Палаці культури імені А. В. Луначарського, Білоцерківському УВП, технікумі легкої промисловості, школах-інтернатах та на ряді підприємств держпромисловості, де є великі компакти груп.

Президія облспортфедерації і ради колективів фізкультури в основу своєї роботи поклали безумовне виконання постанови партії і уряду про дальший розвиток фізкультури і спорту, зміцнення здоров'я трудящих. З цією метою на підприємствах проводиться виробничо-гімнастика. На об'єднанні «Контакт» діє клуб рибалок, члени якого кожного вихідного дня виїждять на річку, проводять змагання. Організуються одноденні прогулянки в ліс. На базі будинку відпочинку «Сосновий бір» взимку і влітку проводяться туристичні і спортивні змагання.

Щороку група членів Товариства на чолі з Ю. В. Церковниковим здійснює походи по Кавказу. Багато

глухих беруть участь у поїздках по СРСР на мотоциклах, автомобілях, а також подорожують поїздами і автобусами.

Особливу увагу ми приділяємо роботі спортсекцій. Всього в області їх 22. Керують секціями досвідчені тренери С. Копитов, М. П. Рибальченко, Ю. В. Золотниковський, Г. П. Василевський, Ю. Є. Зуев та інші.

Нині баскетболом займаються 140 чоловік, волейболом — 151, городками — 12, легкою атлетикою — 157, плаванням — 45, настільним тенісом — 101, кульовою стрільбою — 25, шахами та шашками — 170.

Наші спортсмени виступають на змаганнях поруч з чужими. Це сприяє дальшому росту їхньої майстерності.

Нинішнього року за ініціативою ветеранів спорту вперше було проведено змагання з легкої атлетики на приз глухого майстра спорту СРСР М. Г. Васильєва з врученням кубку з його портретом. Це змагання спрямоване на виховання патріотичних і моральних почуттів у молоді. І треба було бачити, з якою наполегливістю команди боролися за кубок!

Помітну роль у зростанні майстерності спортсменів на змаганнях відіграє той фактор, що три роки тому ми провели спеціалізацію за видами спорту серед шкіл-інтернатів. Так, у спецшколі № 6 працює лише баскетбольна і легкоатлетична секції, у школах-інтернатах № 9 і № 13 займаються во-

лейболом і легкою атлетикою. Ця спеціалізація себе виправдала. На обласних змаганнях учні займають призові місця.

У нас хороші тренерські кадри. На підприємствах Товариства і в будинках культури працюють досвідчені інструктори.

При УВП, виробничому об'єднанні «Контакт» активно діють ради фізкультури. Вони організовують для мешканців гуртожитків у вихідні дні ігри на природі, проводять змагання норм ГПО, спартакіади «Бадьорість і здоров'я».

У культзакладах, червоних кутках гуртожитків і на підприємствах проводяться бесіди на спортивну тематику, вечори.

Проте у нашій роботі є й недоліки та труднощі. У столиці мешкає три тисячі глухих, а спортивної бази немає. Доводиться арендувати. А це дорого. До того ж, такі бази, які ми можемо арендувати, як правило, знаходяться далеко від центру. Труднощі виникають і з придбанням спортивентаря. Часто керівництво підприємств не приділяє належної уваги виробничій гімнастиці. Інколи її проводять не кваліфіковано. Спортплощадки при гуртожитках не обладнані. Жодна з київських спецшкіл-інтернатів не має стадіону.

Назріла потреба у спорудженні стадіону хоча б в одній із шкіл. На ньому могли б займатися не лише учні, а й робітники об'єднання «Контакт» та члени УТОГ, що працюють на держпідприємствах.

Завдання перед обласним відділом великі і ми докладно максимум зусиль, щоб успішно розв'язати їх.

Г. МЕРЕЖКО,
голова Київського
облвідділу УТОГ.

ПЛЕНУМ ОБЛВІДДІЛУ

У Ровно відбувся другий пленум обласного відділу УТОГ з порядком денним: «Про роботу Ровенської обласної організації УТОГ і завдання в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду компартії України, XI з'їзду УТОГ і листопадового (1981 року) Пленуму ЦК КПРС».

З доповіддю виступив голова облвідділу М. І. Омельченко. Він відзначив, що за дев'ять місяців, що минули після форуму комуністів, уся

діяльність обласної організації була спрямована на виконання завдань і соціалістичних зобов'язань першого року одинадцяті п'ятиріччя, на виховання комуністичного ставлення до праці, розвиток виробничої активності членів УТОГ.

Виконуючи рішення XI з'їзду Товариства, облвідділ приділяв увагу поліпшенню ідеологічної, політико-виховної роботи. В усіх первинних організаціях нечуваючи вивчали матеріали з'їздів.

На пленумі виступили:

робітник Сарненської меблевої фабрики П. М. Остимчук, голова бюро первинної організації Н. І. Полонська, робітниця Ровенської фабрики індуїшину і ремонту одягу Є. С. Штурма, директор Ровенського будинку культури А. В. Крот та інші.

В роботі пленуму взяв участь голова комісії облпрофради по роботі серед глухих В. Н. Пастухов.

П. ХАРЛАМОВА,
інструктор Ровенського
облвідділу УТОГ.

БЕРЕЖЛИВІСТЬ — РИСА КОМУНІСТИЧНА

Успішно діють в мережі політосвіти у нинішньому навчальному році на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» десять шкіл комуністичної праці. В них уже відбулися заняття за темами: «Непо-рушна єдність партії і народу — джерело могутності і сили нашого ладу», «Радянська економіка на шляху інтенсивного розвитку», «Весь робочий час — сумлінній праці».

На об'єднанні вже стало традицією лекції і бесіди тісно пов'язувати з виробництвом. Так, під час останніх з них слухачі розробили особисті рахунки економії і бережливості, проаналізували свою роботу в цьому напрямі за період, що минув.

Не менш цікавою і корисною, судячи з плану, затвердженого на об'єднанні, буде перспективна програма шкіл комуністичної праці: «Бережливість — риса комуністична». Робітники вивчатимуть, як ефективніше використовувати верстати, обладнання та устаткування, боротися за економію палива і енергії, сир-

вини та матеріалів. Слухачі навчатимуться за такими темами: «Твоє соцзобов'язання», «При менших затратах — вищу якість продукції», «Трудовий колектив у боротьбі за економію і бережливість», «Витратам — рахунок, змінювати госпрозрахунок».

Краще з шкіл комуністичної праці — в інструментальному цеху. Її керівник — начальник цього виробничого підрозділу Віктор Степанович Кузнецов. З 23 постійних слухачів найактивніші тут слюсарі І. В. Ільгевич, Е. П. Ремінський, М. І. Ковтун та О. М. Шестьоркін. Усі — передовики виробництва, правопланові соціалістичного змагання. За досягнуті успіхи їх нагороджено Ленінськими почесними грамотами.

На підприємстві все ширшого розмаху набуває соціалістичне змагання під девізом «60-річчю утворення СРСР — 60 ударних тижнів», — розповідає заступник голови комітету профспілки виробничого об'єднання «Електромагніт» Олександр Єгорович Аляб'єв.

Керує ним штаб, очолюваний генеральним директором Євгеном Вікторовичем Скрипковським. До штабу увійшло 12 чоловік — начальники цехів і дільниць, передовики виробництва, профспілкові активісти. Керівному органу змагання дієву допомогу в розгортанні трудового суперництва за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР надають школи комуністичної праці.

Нещодавно на об'єднанні відбувся семінар, присвячений темі бережливості і економії. В його роботі взяли участь голови райвиконкомів і міськвиконкомів Донецької області. Учасники семінару дали високу оцінку роботи колективу «Електромагніту» по ощадливому, дбайливому господарюванню. Зокрема, як було відзначено, у цій важливій народногосподарській справі, велику роль відіграють школи комуністичної праці, заняття в яких проходять за програмою, розробленою Донецьким міськкомом Компартії України.

І. РЕВА,
м. Донецьк.

РАДІСТЬ ТВОРЧОЇ ПРАЦІ

Лише кілька років минуло відтоді, як Г. Чикиринда та Т. Неципоренко з цеху № 23 Київського виробничого об'єднання «Кристал» імені Ленінського комсомолу знайомили Людмилу Іванівну Валованіс з азими її майбутньої професії випробувача.

Учениця швидко опанувала все, чому її навчали. Відтак, поступово формувалася власний стиль роботи. Придивлялася до товаришів, порівнювала їх результати із своїми. Згодом переконалася: вона на правильному шляху.

Взагалі, Людмила Іванівна працює на підприємстві близько шістнадцяти років. Спочатку освоїла спеціальність розбракувальниці. Та виявилось, що це — не її покликання.

Лише тут, у 23 цеху, відчувала, що знайшла справу до душі.

Нині виробничниця до найменших дрібниць вивчила свою спеціальність. Уже і їй довіряють учнів. Не варто забувати: приклад передовика завжди важливий для молоді. Л. І. Валованіс переконана: молодь навчається у старших не тільки технологічним прийомам,

Минув час. Виробничниця стала ударницею комуністичної праці, неодноразово входила переможцем у конкурсах професійної майстерності.

Коли вже й буває скрутно, Людмилі Іванівні допомагає гарт, здобутий тоді, коли в сім'ї була за старшу. А трапилося це тоді, коли 1941 року Юлія Трохимівна — її мама — одержала «похоронку» на чоловіка. Брала за всяку домашню роботу без зайвих нагадувань матері. Опікала меншешких.

Отак з дитинства і привчилася до самостійності.

Згодом закінчила вісім класів, пішла працювати. І де б не трудилася, її завжди ставили за приклад. ...До початку зміни лишаються лічені хвилини. Людмила Іванівна Валованіс погосподарськи оглянула своє робоче місце, привітно посміхнулася котрійсь з подруг по бригаді. Всі вже на робочих місцях.

За мить розпочнеться напружена трудова зміна. І у високих досягненнях колективу буде частка праці і випробувача Л. І. Валованіс.

С. ФЕДОТОВА.

У колективі трудівників Луцького автомобілебудівного заводу по-ударному трудяться і члени нашого Товариства, швачки-мотористки з цеху № 5 — голова первинної організації УТОГ Надія Панасюк, Марія Бобер та Лідія Гетьман (на знімку зліва направо).

Пошиваючи із брезенту тенти для автомобілів ЛуАЗ, ударниці комуністичної праці неодноразово виборювали у соціалістичному змаганні серед трудівниць свого цеху звання кращих за професією.

Нині свої трудові здобутки Н. Панасюк, М. Бобер і Л. Гетьман присвячують 60-річчю утворення СРСР.

ФОТО І. ЩЕРБАНЮКА.

РОЗПОВІДЬ ПРО П'ЯТИРІЧКУ

КРАЙ ПІДНЯТОЇ ЦІЛИНИ

Краєм «тисячі бід» називали Казахстан до Великої Жовтневої соціалістичної революції. Втілення в життя ленінської національної політики стало для Казахстану, як і для інших національних окраїн Росії, визначальним фактором економічного, соціального та культурного оновлення і розвитку.

Темпи зростання промисловості краю за роки соціалістичного будівництва приблизно в півтора раза перевищили темпи промислового розвитку країни в цілому. Показово, що тільки в десяти п'ятиріччя в республіці введено в експлуатацію 250 промислових підприємств, великих цехів і виробництв. Нині Казахстан по виробництву промислової і сільськогосподарської продукції займає після РРФСР і

УРСР третє місце в країні. Республіка має мінеральні ресурси, вугілля, нафту, природний газ, залізниці, марганцеві, хромові, мідні, свинцево-цинкові, алюмінієві руди і хімічну сировину, особливо фосфорити, різні солі. Надра Казахстану є надійною сировинною і паливною базою не тільки для його власного розвитку, а й для розвитку інших районів країни.

Сучасна промисловість, піднята цілина і космодром Байконур немовби уособлюють нинішнє обличчя Казахстану — індустріальне, агітпроприсловне, науково-технічне.

Відповідно до «Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» дальшого розвитку набувають усі

галузі народного господарства республіки. Швидкими темпами розвиваються насамперед великі територіально-промислові комплекси — Каратау-Джамбульський, Мангішлацький і Павлодарсько-Екібастузький. Вони формуються в місцях, багатих на мінеральні і сільськогосподарські ресурси.

Казахстан займає третє місце в країні і по видобутку вугілля. В одинадцятій п'ятирічці вугільна промисловість набуває дальшого розвитку, особливо в Екібастузькому і Убаганському басейнах. В Екібастузі вже діє вугільний розріз «Бога-тир», який дає за рік 70 млн. тонн палива. На його базі створюється один з найбільших у країні паливно-енергетичних комплексів. Тут, зокрема, буде збудовано

кілька теплових ДРЕС, кожна потужністю по 4 млн. кіловатт. Від тих, що вже діють, і від нових вперше у світовій практиці простягнеться наддалекий енергоміст постійного струму Екібастузь — Центр (район Тамбова) напругою 1150 кіловольт.

Одна красномовна цифра: Казахстан виробляє тепер електроенергії у 30 разів більше, ніж вся царська Росія в 1913 році! У місті Шевченко працює перша в СРСР атомна електростанція в комплексі з опріснювачем морської води на швидких нейтронах. Щодоби АЕС дає 150 тис. тонн прісної води і забезпечує нею місто і нафтопромисли.

На півострові Мангішлак і в Ембінському басейні видобувається щороку мільйони тонн нафти. У нинішній

Велику виховну роботу серед молоді проводить рада наставників Львівського швейного підприємства «Силует», до складу якої входять сім досвідчених трудівників. Очолює раду комуніст Л. П. Алфімова.

П'ятнадцять наставників взяли шефство над молодими робітниками, котрі недавно поступили на виробництво. Відразу кожен з них був оточений увагою і турботою. Юнаки та дівчата дають клятву біля пам'ятного прапора, що його одержав колектив на честь 50-річчя Великого Жовтня. Вони обіцяють, що будуть берегти робітничі традиції, виконувати планові завдання та соціалістичні зобов'язання, стануть гідною зміною ветеранам.

Наставники працюють по завчасно складених планах — річному та квартальному, де передбачається обмін досвідом, підбиття підсумків виконання договорів про співдружність. Такі договори укладаються за традицією між наставниками та молодими робітниками. Перші беруть зобов'язання, що

протягом року закріплені за ними новачок досконало опанує професією, передовими методами праці. У свою чергу молодий робітник дає слово наполегливо оволодіти спеціальністю, підвищити свої професійні знання, виховувати в собі таку рису, як комуністичне ставлення до праці.

Ведеться щоденник контролю за виконанням взятих соціалістичних зобов'язань. До нього входять такі розділи, як щомісячне виконання норм виробітку молодим робітником, висновки відділу технічного контролю про якість виготовленої продукції. Класний керівник школи робітничої молоді записує дані про відвідування та успішність молодого робітника. Заносяться туди і дані про поведінку в побуті та на виробництві, про участь у громадському житті, заохочення, стягнення.

Наставники звітують про виконану роботу не тільки на раді наставників, але й на профспілкових і комсомольських зборах, на засіданнях цехкому.

На підприємстві організовано соціалістичне змагання

за звання «Кращий наставник», а також змагання під девізом «Поруч з наставником не повинно бути відстаючого». Кращими вчителями є швачка М. Є. Сояк, яка навчила молодого робітника О. Петрову дванадцять операцій, майстри П. І. Шугало та Ф. В. Антонова, що підготували собі безневівств.

Чітка організація наставництва приносить успіхи. На підприємстві зросла продуктивність праці, поліпшилась трудова дисципліна, скоротилась кількість тих, хто не виконує норм виробітку. До відповідного періоду минулого року випуск продукції з державним Знаком якості становить 153 проценти. Кількість працюючих на самоконтролі досягла 51 чоловіка.

Молодь цеху під опікою своїх наставників включилась у соціалістичне змагання, прагнучи високими успіхами зустріти 60-річчя утворення СРСР.

Л. СИМАЧЕНКО,
заступник директора
Львівського швейного
підприємства «Силует»
з виховної роботи.

Досвідчений виробничник, бригадир столярів з Миколаївського УВП Л. П. Кривичкий за десять п'ятирічк вивів на самостійну життєву дорогу шість молодих робітників. Нинішнього року школу майстерності пройшов ще один юнак.

Член місцевого комітету профспілки, член бюро первинної організації УТОГ, кращий наставник підприємства працює з особистим клеймом.

Уважно прислухається до порад свого вчителя учень Леоніда Пантелеймоновича Віктора Кушніра (на знімку — ліворуч).

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ДБАЙЛИВИЙ, СУМЛІННИЙ

Щоразу, заступаючи Володимира Валер'яновича за робочим місцем, милуєшся вправними його руками.

Чотирнадцять років працює В. В. Шкуренко в Кременчуцькому цеху «Ремвзуття». Шне він і чоловіче, і жіноче взуття. Жителі міста знають робітника як справжнього майстра своєї справи. Бо працює людина на совість, виготовлені вироби завжди відмінної якості.

Виконуючи денне завдання на 125 процентів, Володимир Валер'янович спра-

вився з планом першого року одинадцяти п'ятирічк до 15 вересня, і нині вже працює в рахунок квітня 1982 року. Ударник комуністичної праці, невтомний працелюб, неодноразово заохочувався адміністрацією підприємства подяками та грошовими преміями. Ось уже другий рік портрет В. В. Шкуренка заноситься на цехову дошку Пошани.

— Дбайливий, принциповий, господар на своєму робочому місці, доручення виконує добросовісно, — так характеризує Володимира

Валер'яновича майстер цеху Олександра Миколаївна Кардаш.

Член УТОГ В. В. Шкуренко — хороший товариш і сім'янин. Він — активіст клубу, бере участь у шахових поєдинках.

Включившись в соціалістичне змагання, передовий робітник зобов'язався достроково виконати завдання другого року одинадцяти п'ятирічк, значно перевищуючи змінні та виробничі завдання.

О. ЧОРНОБАЙ.
Полтавська область.

п'ятиріччї тут почнуться освоєння нових її родовищ. Теж дуже важлива «ціліна»...

Дальшого розвитку набуває чорна металургія в таких її центрах, як Теміртау («Казахська Магнітка»), і виробництво феросплавів у Ермаку. Збільшаться потужності Соколовсько-Сарбайського, Качарського гірничо-збагачувальних комбінатів. Буде приділено значну увагу кольоровій металургії — виробництву міді, цинку, алюмінію, титану, магнію. Намічено освоєння Жайремської групи поліметалічних руд.

Велике значення для господарського розвитку центральних районів Казахстану має вже діючий 500-кілометровий канал Іртиш-Караганда. В одинадцятих п'ятиріччї він буде продовжений до Джезказгана. Ведуться попередні роботи по перекиданню частини стоку сибірських річок у Казахстан і Середню Азію.

В галузі машинобудування прискореного розвитку

набуває виробництво протиерозійної техніки для цілинних земель і техніки для тваринництва. Павлодарський тракторний завод після реконструкції в наростаючій кількості поставлятиме потужні трактори К-701.

Розвиватиметься також хімічна промисловість, особливо виробництво сірчані кислоти і фосфатних добрив на базі розробок покладів фосфоритів у районі Каратау і в Актюбінській області.

Сьогодні Казахстан є одним з основних районів країни по виробництву зерна і тваринницької продукції. Він має величезні сільськогосподарські угіддя. Починаючи з 1954 року в республіці освоєно більш як 20 млн. гектарів цілинних і перелогових земель. В результаті посівна площа збільшилась тут порівняно з 1913 роком у вісім разів і досягла 36 млн. гектарів. Головною зерновою культурою є яра пшениця твердих і сильних сортів. Завдяки освоєнню цілинні Казахстан щоро-

ку продає державі майже мільярд пудів зерна. У 1981-му, вкрай несприятливому за погодними умовами, році від господарств Казахської РСР у засіки Батьківщини надійшли 15 мільйонів 734 тисячі тонн високоякісного зерна, що перевищує встановлений план. Л. І. Брежнев тепло подзоровив трудящих з черговою перемогою на шляху втілення в життя історичних рішень XXVI з'їзду партії.

У нинішній п'ятиріччї середньорічне виробництво зерна в республіці становитиме 28—29 млн. тонн. Продовжує формуватися потужний аграрно-промисловий комплекс. Казахстан вносить вагомий вклад у вирішення продовольчої програми країни.

Край піднятої цілини впевнено дивиться в майбутнє.

М. ШТЕПА,
доцент Київського
інституту народного
господарства
ім. Д. С. Коротченка.

Струнки тополі і розлогі клени, сизо-зелені ялинки і розкішні платани, ніжні берізки. По обидва боки, вимощених плитами доріжок, соковито зеленіють газони, на клумбах полум'яють кани, пістрівють своїм багатогір'ям жоржини і айстри... Такою постала переді мною восени садиба школи-інтернату для слабочуючих дітей, що на вулиці Ляшко-Попеля, 1. І такий же порядок і чистоту побачила я в приміщенні навчального корпусу, і в майстернях, у спальному корпусі і їдальні, на добре обладнаній спортплощадці і в шкільній теплиці. Як трохи пізніше мені сказали, все це — справа рук учнів. Вони стежать за чистотою на території школи і в приміщеннях, доглядають за газонами і клумбами, підрізують кущі.

Минулого року під керівництвом своїх наставників діти збудували для себе куточки відпочинку і зеконили на цьому близько трьох тисяч карбованців. Гарні, поліровані двері у навчальному корпусі і з фантатією зроблені стіни в холах — це також результат праці учнів, виконаної під керівництвом викладача столярної справи Леоніда Нікіфоровича Тимофеева.

А взяти теплицю. Більше ста п'ятдесяти різних рослин вирощують у ній діти, яким прищепила любов до рослинного світу вчителька біології Поліна Дмитрівна Хавер. Разом з нею хлопчики і дівчатка на місці колишнього смітника розбили клумби, посадили жоржини і айстри, і тепер любовно доглядають за ними. І частину цієї краси вони перенесли в свої класи, вестибюлі, кімнати.

Під час нашої бесіди в кабінет директора школи Віри Максимівни Гавриленко увійшов хлопчик років восьми. На запитання, де живуть його батьки, відповів: — Вони живуть Кривий Ріг.

Напевно, помітивши на моєму обличчі деяке здивування, Віра Максимівна тут же пояснила, що діти з дефектами слуху не чуять приємних і закінчень слів. Вловлюючи в основному лише звукоконтури слова, вони погано орієнтуються у відмінках закінченнях і прийменниках. І завдання педагогів — налагодити їх мову, навчити правильно вимовляти слова і розмовляти.

Тісні дружні зв'язки підтримують з колективом Херсонського учбово-виробничого підприємства педагогі спецшколи-інтернату та актив обласного УТОГ. Часто в гості до своїх колишніх учнів приходять вчителька Ганна Іванівна Драчун (на знімку друга ліворуч); не стоїть остероно виробничих проблем, що непокоїть молодих робітниць, інструктор обласного Ганна Михайлівна Кулик (в центрі).

Фото П. МІНЬКА.

ГАРЯЧЕ СХВАЛЕННЯ

У Донецькому обласному будинку культури УТОГ відбувся мітинг нечуючих трудівників, що перебувають на заслуженому відпочинку.

Пенсіонери — члени УТОГ — гнівно засудили авантюристичну політику американської адміністрації, гаряче підтримали і схвали-

ли нові мирні ініціативи, висунуті нашою партією і урядом. — Ми, — говорили учасники мітингу, — живемо в Радянській країні, яка проявляє постійну турботу про нас, задовольняє всі наші потреби. Ми з впевненістю дивимося у день завтрашній.

А домогтись цього не так просто. В цьому я переконаталась, спостерігаючи, як на уроці української мови в шостому класі вчителька Зоя Степанівна Світенко наполегливо домагалась від дітей чіткості у вимові слів і особливо їх закінчень, як викладач праці Світлана Вікторівна Іванська виписувала на спеціальні таблички слова, які будуть вживати на уроці діти: «креслити», «ліпити», «вирізає», «прибирає»...

Так, — підтверджує завуч школи Галина Михайлівна Шостак, — у нас перед кожним викладачем поряд з його основним завданням — дати дітям знання, стоїть і друге, не менш важливе — розвинути у дітей слухове сприймання, сформувати їх мову. Тому більшість наших вчителів — сурдопедагогові, що закінчили спеціальні дефектологічні факультети педінститутів.

На відміну від масових шкіл, класи тут небагатоочисельні — не більше 12—14 чоловік у кожному. Такі ж невеликі і предметні кабінети, естетично оформлені і обладнані необхідними засобами наочності і дидактичним матеріалом. Столи і стільці учнів розміщені навколо стола вчителя — так краще чути і бачити вчителя, один одного. У викладачів і кожного учня мікрофон і система, що посилює звук.

Особлива увага приділяється індивідуальним заняттям вчителя-дефектолога з кожним учнем. Для цього в слуховому центрі створені спеціальні кабінети зі стінками, що поглинають сторонні звуки. Кожен з них обладнано спеціальною апаратурою — мікрофонами, слуховими апаратами, що протезують погано чує вуха, дзеркала для спостереження за правильністю постановки органів мови при вимові звуків та іншому.

Е чим зайнятися, де провести дозвілля вихованцям школи-інтернату (а їх нині тут 240), і у вільний від занять час. — Наші діти, так як і всі, люблять співати, танцювати, малювати, займатись спортом, — говорить заступник директора з позакласної роботи С. Н. Чистокотієв. — І хоча, як розумієте, організувати художню самодіяльність у нас складніше, ніж в загальноосвітніх школах, але для прикладу, наші хоріві і танцювальні колективи, які-

ми керують великі ентузіаст Т. Ф. Розенкова і С. І. Артеменко, неодноразово займали призові місця, беручи участь в оглядах із звичайними школами.

З великим бажанням займаються діти і в спортивних секціях — волейбольній, баскетбольній, легкоатлетичній, з настільного тенісу. Наприклад, випускниця 1981 року Інна Неліпа стала чемпіонкою України з тенісу в змаганнях серед слабочуючих.

Коли я знайомилася зі школою-інтернатом, слухала розповіді викладачів, бачила життєрадісних, веселих дівчаток і хлопчиків, мимо волі думала: яке щастя для цих дітей, що вони живуть в нашій країні! Держава не залишила їх наодинці зі своєю недугою, а створила ось такі школи-інтернати, взяла на себе турботу про те, щоб вони вирости повноцінними громадянами своєї соціалістичної Батьківщини, щоб їх шкільні роки були такими ж радісними, як у всіх радянських людей. Наприклад, тільки утримання однієї дитини в школі-інтернаті в рік обходиться державі в 1500 карбованців. До речі, в нинішньому році на 37 копійок збільшена сума, що витрачається на їжу для однієї дитини на день, і тепер становить 1 крб. 20 коп.

Та й вийшовши за поріг школи, її вихованці відчувують про себе постійну турботу. В ряді технікумів є спеціальні навчальні групи для слабочуючих. І діти, як сказала В. М. Гавриленко, прагнуть використати ці можливості для продовження своєї освіти і одержання спеціальності. Так, семеро з дев'яти випускників 1980 року вступили до Київського технікуму легкої промисловості і в Гомельський машинобудівний, а Люба Єременко, наприклад, уже закінчила художньо-оформувальне відділення Ленінградського політехнікуму і нині працює в Дніпропетровському художньому комбінаті. Частина юнаків іде працювати в спеціальні групи, створені в об'єднанні «Південний машинобудівний завод», дівчата — на учбово-виробниче підприємство. Вони продовжують навчання у вечірніх школах. Загалом, живуть життям колективів, в які влились, в яких розпочали працювати.

В. СОТНИКОВА.
м. Дніпропетровськ.

ЛІТОПИСЕЦЬ
ГЕРОЇЧНОЇ ЕПОХИ

Навесні 1939 року вся країна відзначила 125-річний ювілей Тараса Шевченка. У Канів приїхала велика група літераторів, учасників присвяченого цій події пленуму Спілки письменників СРСР. Крутими сходами піднімалися вони на Чернечу гору. І поруч з молодим Олександром Фадеевим йшов один з кращих учнів канівської школи Олег Кошовий, майбутній улюблений герой письменника.

Це, звичайно, легенда, хоча дуже хочеться вірити, що така зустріч справді відбулася тоді. В чудовому романі О. Фадеева «Молода гвардія» образ Олега Кошового освітлений якимсь особливо яскравим світлом. Він немовби стоїть на підвищенні, хоч самовідданий, патріотизм і духовну красу молодого покоління радянських людей письменник розкрив і в образах інших молодогвардійців — задумливої Улі Громової, запальної і яскравої у своїй дівочій красі Люби Шевцової, відчайдушно хороброго Сергія Тюленіна, розсудливого Вані Земнухова.

Спиряючись на життєві факти, Фадеев переконливо показав, що подвиги юних героїв «Молодої гвардії» не випадковість, що вони підготовлені всією атмосферою життя радянського суспільства. Автор немовби заново переживав у романі свою бойову партизанську юність, бачачи в героях нового часу спадкоємців і продовжувачів справи своїх бойових товаришів.

О. О. Фадеев народився 24 грудня 1901 року в місті Кімри, нині Калінінської області, але більша частина його дитинства і юності пройшла на Далекому Сході. Тут він навчався у Владивостокському комерційному

училищі. Тут і відбулося становлення майбутнього письменника як більшовика-ленінця. В сімнадцять років Фадеев вступає в Комуністичну партію, а потім, як політпрацівник, комісар полку, згодом бригади в партизанських загонах і Червоній Армії б'ється з інтервентами, колчаківцями, бандами атамана Семенова.

«Коли я почав працювати над «Молодою гвардією», — розповідав письменник, — мені здавалось, що я пишу не про підпільну організацію Краснодона періоду другої світової війни, а про владивостоцьке більшовицьке підпілля, і переді мною проходять ті юні герої, які стали першими молодогвардійцями в ті далекі минулі дні жорстокої боротьби в Примор'ї. Недарма пісня «По долинам і по взгор'ях», яку співають у гестапівській катівні герої Краснодона, — це пісня про подвиги героїв громадянської війни. А слова «штурмовые ночи Спасска...» більше ніж слова, бо він сам був серед тих, хто штурмував Спасськ, дістав там своє перше бойове поранення.

Герої всіх трьох романів Олександра Фадеева — «Розгром», «Останній з удеге» і «Молода гвардія» — близькі за духом і революційними переконаннями. «Все написане — правда». Ці слова були сказані Фадеевим з приводу роману «Молода гвардія», але їх можна віднести до всієї його творчості, натхненної високими ідеями соціалістичної революції, ідеями Комуністичної партії. «Ми», — твердив Фадеев, — письменники, які цілком добровільно і свідомо віддали перо народові і державі і не маємо інших інтересів, крім ін-

тересів нашого радянського народу і держави».

Вираженням думок і почуттів, якими жили і живуть народи нашої країни, стала стаття Фадеева «Про радянський патріотизм і національну гордість народів СРСР», написана в суворі і героїчні дні Великої Вітчизняної війни. Велике почуття радості за визволений Київ, за землю України, з якої змита фашистська нечисть, проймало глибоким хвилюванням рядки статті, присвячені історичним подіям у житті українського народу. З особливими почуттями читаєш цю статтю сьогодні, коли ми збираємося відзначити 1500-річчя Києва, коли вся наша багатонаціональна сім'я готується до великого свята — 60-річчя утворення СРСР.

У свідомість мільйонів читачів у нашої країні і за рубежом О. О. Фадеев увійшов як автор класичних творів соціалістичного реалізму. Він залишив яскраві, сповнені комуністичної партійності, глибоко емоційні теоретичні статті. Високим був авторитет його і як організатора і керівника радянської багатонаціональної літератури, наставника письменницької молоді.

Твори Олександра Фадеева розповідають про героїчні подвиги радянських людей, які в буремні роки громадянської і Великої Вітчизняної воєн відстояли свободу і незалежність соціалістичної держави. В них ми бачимо і автора — людину прекрасної душі і партійної пристрасності, який сам і зброєю, і полум'ямним словом комуніста захищав революцію і Радянську Батьківщину.

І. КРУК,
доктор філологічних наук, професор.

СВІТ НАШИХ
ЗАХОПЛЕНЬ
СКІЛЬКИ БАРВ
У ФЛОРІСТІВ?

На виставці флористів з народної самодіяльної студії декоративно-прикладного мистецтва в Трускавці є натюрморти і портрети, жанрові сценки і сільські пейзажі... За матеріал для цих незвичайних творів правлять стебла і листя засушених рослин. А автори «картин» — робітники, викладачі, школярі.

Інтерес до самобутнього мистецтва флористики зростає з кожним роком, і тому учасникам студії довелося навіть організувати короткострокові курси для тих, хто бажає оволодіти «секретами» цієї справи. На одному з таких занять побував і кореспондент РТАУ.

— Головні інструменти, якими ми користуємось, — пінцети і загострені палички, ділиться «секретами» керівник клубу В. А. Таранова. Композиції складаємо на оксамиті, шовку або фланелі. В тканину акуратно втираємо пушинки тополі — і ось вже чарівне місячне світло осяє травневу ніч; приклеюємо десятки вієвних соломінок — і ніби колишеться від жаркого вітерця золота нива...

Г. МАЦЕНКО.

Учасниця художньої самодіяльності — робітниця Миколаївської швейної фабрики імені Кірова Лариса Чернова.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ГОТУЙМОСЯ ДО НОВИХ СТАРТІВ

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Вид спорту	Учасник	Результат
5 000 м	Т. Карвонен (Фінляндія)	14:40,48
	С. Каллей (США)	14:45,68
	Г. Шапот (Франція)	14:47,70
	П. Мурзін — (СРСР)	
3 000 м з перешкодами	четверте місце	14:55,85
	В. Цапфе (НДР)	9:16,43
	Т. Бачтел (США)	9:20,53
	С. Білусяк (СРСР)	9:41,46
200 м	Л. Роджерс (США)	22,18
	Д. Робінсон (Великобританія)	22,43
	Г. Намба (США)	22,50
	Г. Девіс (США)	15,34
110 м з бар'єрами	С. Раш (США)	15,65
	М. Алесін (СРСР)	15,91
	О. Белінський (СРСР)	14,79
	Н. Штейнбах (НДР)	13,80
Потрійний стрибок	Р. Мілтон (США)	13,62
	П. Мурзін (СРСР)	1:21,54
	С. Кумар (Індія)	1:22,07
	Я. Смістек (Польща)	1:22,20
Біг на 25 км	В. Моєрс (США)	51,34
	М. Гуїлот (Франція)	49,64
	М. Замойський (Польща)	43,98
	Т. Діксон (США)	6500 очок — новий світовий рекорд
Десятиборство	М. Алесін (СРСР)	6452 очка
	С. Розевич (ФРН)	5728 очок
	В. Галлей (США)	48,51
	Г. Скіарофора (Італія)	48,98
400 м	Д. Робінсон (Великобританія)	49,26
	Т. Карвонен (Фінляндія)	3:56,06
	П. Ландрі (Канада)	3:56,70
	Р. Хусайнов (СРСР)	3:58,74
Естафета 4×100 м	В. Чекін (СРСР) — шосте місце	4:00,66
	Команда США	41,88
	Команда СРСР	42,48
	Команда Польщі	43,53
Метання списа	Д. Своффорд (США)	67,12
	Е. Меннінг (США)	66,90
	Т. Содем (Норвегія)	64,30
	Команда США	3:17,94
Естафета 4×400 м	Команда СРСР	3:20,87
	Команда ФРН	3:21,68
ЖІНКИ		
Стрибки у довжину	О. Корхова (СРСР)	5,61
	В. Нагю (Угорщина)	5,40
	Б. Фрітцш (ФРН)	5,27
	Л. Крилова (СРСР)	14,22
Ядро	О. Глодіна (СРСР)	11,65
	Б. Боднар (США)	10,75
	О. Корхова (СРСР)	3428 очок
	О. Кладієва (СРСР)	3140 очок
П'ятиборство	Ю. Хоугтон (США)	2918 очок
	Ч. Джексон (США)	12,14 — новий світовий рекорд
	К. Зігберг (ФРН)	12,40
	С. Рошетт (Франція)	12,61
100 м	О. Жарова (СРСР) — четверте місце	12,66
	Л. Прибильська — п'яте місце	12,77
	Л. Крилова (СРСР)	48,34 — новий світовий рекорд
	К. Бетранд (Франція)	43,10
Метання списа	К. Теллінгхузен (США)	39,38
	Р. Віндбракс (ФРН)	2:10,50
	Р. Шелковська (СРСР)	2:12,31
	Г. Завадська (Польща)	2:14,43
800 м	М. Ботагова — четверте місце	2:15,04
	Р. Наркявічуте (СРСР) — п'яте місце	2:15,67
100 м з бар'єрами	Н. Іванова (СРСР)	15,08
	Ю. Боді (США)	15,28
	С. Рошетт (Франція)	15,62
	О. Глодіна (СРСР)	43,58
Диск	Л. Крилова (СРСР)	42,88
	Б. Боднар (США)	38,34
200 м	Ч. Джексон (США)	24,92 — новий світовий рекорд
	К. Зігберг (ФРН)	25,66
	Р. Доунінг (США)	25,91
	О. Корхова (СРСР)	1,67 — новий світовий рекорд
Стрибки у висоту	Н. Тарарухіна (СРСР)	1,64
	Ю. Коок (США)	1,64
	А. Ояснеу (СРСР)	1,64
	Р. Віндбракс (ФРН)	4:31,23
1500 м	Р. Шелковська (СРСР)	4:32,73
	Б. Бачтел (США)	4:34,48
	Команда США	48,70 — новий світовий рекорд
	Команда ФРН	49,19
Естафета 4×100 м	Команда Франції	49,34
	Команда СРСР	49,51
	Команда СРСР	3:52,36 — новий світовий рекорд
	Команда ФРН	3:52,44
Естафета 4×400 м	Команда США	3:53,51
	Команда ФРН	
	Команда США	
	Команда СРСР	

* Закінчення. Початок технічних результатів XIV Всесвітніх ігор глухих у Кельні див. «Наше життя» від 19 грудня ц. р.

Редактор П. БУЛАТОВ.